

ஆசாரக்கோவையில் தனிமனித அறவியல் கோட்பாடுகள்

Principles of Individual Ethics in Asarakovai

கு. நாகம்மாள்/ K. Nagammal¹

¹Assistant Professor, SRM University, Chennai

Corresponding Email: nagammalk1@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பழங்கால மக்களின் வாழ்வியலைத் தொகுத்து வழங்கும் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் ஆகும். அம்மக்களை நெறிப்படுத்துவதற்காகவே அறச்சிந்தைகள் உள்ளடங்கிய நீதி நூல்கள் எழுந்தன. அவ்வநூல்கள் பதினெட்டில் ஆசாரக் கோவை இடம்பெற்றுள்ளது. அதன் அடிப்படையில் ஆசாரக்கோவையில் தனிமனித அறவியல் கோட்பாடுகளை இனங்காண்பதே இவ்வாய்வின் நோக்கம் ஆகும். தனிமனித மற்றும் சமுதாய வளர்ச்சி மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டுமெனில் முதலில் தனிமனிதன் தன்னளவில் சீர்பட வேண்டும். அதன் வழி குடும்பம், சமூகம் என மிகப் பெரிய மாற்றத்தைக் காண இயலும் என்பது தெற்றென விளங்குகிறது. அந்தத் தன்மைகளில் பல்வேறு தனிமனித அற கோட்பாடுகளை ஆசாரக்கோவை முன் வைத்துள்ளன. தனிமனிதன் ஆற்ற வேண்டிய அறக் கோட்பாடுகளை வலியுறுத்தி அதன் வழி அவனை நெறிப்படுத்தியுள்ள பாங்கை உணரமுடிகிறது. இத்தகைய அறங்களால் தனி மனிதன் தன்னளவில் பண்பட்டு, சமூக சீர்கேடுகளிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு, பண்பட்டவனாய் வாழ்ந்து, சமுதாய நலன் பேணவும் முடியும் என்பதனை உணர்த்தியுள்ளன.

கருச்சொற்கள்: ஆசாரக்கோவை, தனிமனித அறவியல் கோட்பாடுகள்

Abstract

Ancient literature is a unique compilation of the life of the ancient people. Virtue books containing morals arose to discipline the people. Asarak Kovai temple is featured in eighteen of those books. Based on that, the purpose of this study is to identify the principles of individual ethics in Asarak kovai. If individual and social development changes are to occur, the individual must first improve himself. It is clear that through it, a great change can be seen in the family and society. Among those characteristics, various individual moral theories have been put before Asarak kovai. Emphasizing the principles of morality that an individual should follow; one can realize the manner in which he has been disciplined. With such virtues, it has been realized that an individual can cultivate himself, free himself from social disorders, live as a cultured person and maintain the welfare of the society.

Keywords: Asarak kovai, Principles of Individualistic Ethics

முன்னுரை

பழங்கால மக்களின் வாழ்வியலைத் தொகுத்து வழங்கும் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை பழந்தமிழக்கியங்கள் ஆகும். மக்களின் வாழ்வியலைப் பிரதிபலித்த இவ்விலக்கியங்கள் மக்களை நெறிப்படுத்தவும் தவறவில்லை. அம்மக்களை நெறிப்படுத்துவதற்காகவே அறச்சிந்தைகள் உள்ளடங்கிய நீதி நூல்கள் எழுந்தன. அவ்வறநூல்கள் பதினெட்டில் ஆசாரக் கோவை என்னும் நூல் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் எண்வகை வனப்பில் 'அம்மை' எனும் வனப்பில் அமைந்து, நூறு வெண்பாக்களால் ஒழுக்கங்களை அடுக்கிக் கூறும் தனித்தன்மையுடன் விளங்குகிறது. இப்படியான இலக்கியத்தை அஃது எழுந்த கால சூழலோடு இயைத்து வாசிப்பது மட்டுமின்றி, அதன் பிற்பட்ட காலத்தில் உள்ள பொருத்துப்பாட்டையும் இயைத்து வாசிப்பதும், புதிய புதிய கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் அப்பனுவலை மீள்வாசிப்புக்கு உட்படுத்துவதும் அவ் இலக்கியத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் வழிமுறையாக அமையும். அதன் அடிப்படையில் ஆசாரக்கோவையில் தனிமனித அறவியல் கோட்பாடுகளை இனங்காண்பதே இவ்வாய்வின் கருதுகோளாக அமைகிறது.

தனிமனித அறக்கோட்பாடுகள்

எந்த ஒரு தனி மனிதனும் ஏதோ ஒரு தேவையின் அடிப்படையில் அவன் சமுதாயத்தோடு இணைந்து செயல்பட வேண்டிய தேவை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, தனிமனிதர்கள் தனித்தியங்கி இவ்வுலகில் இன்பமாக வாழ்ந்திட இயலாது அதுபோலவே, சமுதாயமும் தனித்து நின்று இன்பம் பெறவும், முன்னேற்றம் காணவும் முடியாது. எனவே, தனிமனித மற்றும் சமுதாய வளர்ச்சி மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டுமெனில் முதலில் தனிமனிதன் தன்னளவில் சீர்பட வேண்டும். அதன் வழி குடும்பம், சமூகம் என மிகப் பெரிய மாற்றத்தைக் காண இயலும் என்பது தெற்றென விளங்குகிறது. இவ்விடத்தே "சமூகத்தின் தேவை கருதிப் பண்பாட்டை மனதில் கொண்டு சமூகத்தால் தனிமனிதன் ஆட்டுவிக்கப்படுகிறான். தனிமனிதனின் செயல்பாடுகளினாலும், வளநிலைகளினாலும் கிடைக்கும் பெருமை போற்றிப் புகழும் வண்ணம் அவனைச் சமூகமே முழுமையாக இயக்குகின்றது" (கு.சிவப்பிரகாசம், புறநானூற்றில் வாழ்வியல் விழுமி யங்கள், ப.34) என்ற கருத்தையும் உய்த்துணர வேண்டும். அந்த தன்மைகளில் பல்வேறு தனிமனித அற கோட்பாடுகளை ஆசாரக்கோவை முன் வைத்துள்ளன. அதனைப் பகுப்பாய்வதே ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

ஒழுக்கத்தின் வித்து

மனிதர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் சிறப்பையும் நற்பண்புகளையும் தேடித் தருவது ஒழுக்கம் மட்டுமே. அந்த ஒழுக்கத்தின் வழி அவன் எதையும் சாதிக்க முடியும். அதனால்தான் வள்ளுவர் தம் குறளில் ஒழுக்கத்தின் சிறப்பினை,

"பரிந்தோம்பிக் காக்க ஒழுக்கம் தெரிந்தோம்பித்
தேரினும் அஃதே துணை" (குறள்.132)

எனக் கூறுகிறார். உலகில் வாழும் மனிதர்களிடம் ஒரு பூ மலர்வது போலவும், ஒரு விதை முளைப்பது போலவும் இயல்பாகவே ஒழுக்கம் என்னும் நற்பண்பு இருக்க வேண்டும். இதனைப் பற்றி பெருவாயின் முள்ளியார் பல பாடல்கள் மூலம் அறிவுறுத்துகின்றார். குறிப்பாக நன்றி மறவாமை, பொறுமை, இன் சொல், பிற உயிர்களுக்குத் துன்பம் தருவன செய்யாமை, கல்வி, உலக நடையை அறிந்து ஒழுகல், அறிவுடைமை, நல்ல இயல்புள்ளவர்களுடன் நட்பு செய்தல் ஆகிய எட்டு குணங்களை ஒழுக்கத்தின் விதையாகச் சுட்டுகிறது இந்நூல். இதனை

"நன்றியறிதல் பொறையுடைமை இன்சொல்லோடு
இன்னாத எவ்வுயிர்க்கும் செய்யாமை கல்வியோடு
ஒப்புரவு ஆற்ற அறிதல் அறிவுடைமை
நல்லினத்தாரோடு நட்பு இவை எட்டும்
சொல்லிய ஆசார வித்து" (பா .1)

என வரிசைப்படுத்தி கூறியுள்ளது.

புறந்தூய்மை

மனித உயிர்களுக்கு அகத்தூய்மை எவ்வாறு அவசியமோ அதுபோலவே புறத்தூய்மையும் இன்றியமையாத கூறு என்பதை, (பா.10) தெய்வத்தைத் தொழும் முன்பும், தீயக்கனவு கண்ட பின்பும், தான் தூய்மையில்லாக் காலத்தும், வாந்தி எடுத்த போதும், மயிர் களைந்த போதும், உண்பதன் முன்னும், நீண்ட நேரம் உறங்கிய போதும், புணர்ச்சிக்குப் பின்னும், உடம்பு தீண்டிய போதும், மல சலம் கழித்த பின்னும் ஆகிய பத்து இடங்களில் நீராட வேண்டும் என முள்ளியார் வலியுறுத்துகிறார். இதன் சாரம் போல 'கூழானாலும் குளித்துக்குடி' என்கிறது முதுமொழி. தன் உடலை தூய்மையாக வைத்தலைப்போல தன்னைச் சுற்றியுள்ள சுற்றுப்புறத்தையும் தான் வாழும் வீட்டையும் எப்படி பராமரிக்க வேண்டும் என்பதையும்(பா.46) வீடு தூய்மையாகும்படி குப்பைகளை அகற்றி, சாணநீர் தெளித்து, பாத்திரங்களைக் கழுவி அதன் பிறகு அடுப்பினுள் தீ மூட்ட வேண்டும் என்று கூறிடவும் தவறவில்லை.

எழுதலும் தொழுதலும்

அனுதினமும் அதிகாலையில் எழுந்து அன்றைய தினம் செய்ய வேண்டிய செயல்களை எண்ணி வேண்டும். பின் தந்தையையும் தாயையும் தொழ வேண்டும். என்ற நற்பண்பை அன்னையும், பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்' என்றனர் நம் ஆன்றோர். இதனினும் சிறப்பாக,

"வைகறை யாமம் துயில் எழுந்து தான் செய்யும்
நல்லறமும் ஒண்பொருளும் சிந்தித்து வாய்வதில்
தந்தையும் தாயும் தொழுது எழுக என்பதே

என்று காட்டி அதனைத் தொடர்ச்சியாகக் கடைப்பிடித்திட வேண்டுமென அறிவுறுத்துகிறது. இக்கருத்திற்கு, "மக்கள் அன்றாடம் வாழ்வில் கடைபிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்க நெறிமுறைகளைக் கூறுகின்றது" என்றுரைக்கும் (மு. அருணாசலம் , தமிழ் இலக்கிய வரலாறு,ப.84) கூற்றும் அரணாக அமைகின்றது.

உணவு உட்கொள்ளும் அறம்

உணவு, உடை, உறையுள் என்பது மனிதனின் அடிப்படை தேவையாகிறது. உணவின்றி உலக உயிர்கள் இல்லை. அந்த உணவைத் தேடித்தான் நாளும் மனிதன் சுழன்று கொண்டிருக்கின்றான் அத்தகைய உணவினை, (பா.18) உண்பதற்கு முன் குளித்து, கால் கழுவி வாயைத் துடைத்து உண்ணும் பாத்திரத்தைச் சுற்றி நீர்தெளித்துச் சுத்தம் செய்த பின்பு உண்ண வேண்டும் அப்படி உண்டவரே உண்டவர் ஆவார். அவ்வாறின்றி உண்டவர்களின் உணவை அரக்கர் எடுத்துக் கொள்வர் என அச்சுறுத்துகிறது. அதேபோல,

"கிடந்துண்ணார் நின்று உண்ணார் வெளியிடையும் உண்ணார்
சிறந்து மிக உண்ணார் கட்டின் மேல் உண்ணார்
இறந்தொன்றும் தின்னற்க நின்று" (பா.23)

என்ற அடிகள் படுத்தோ, நின்றோ கட்டில் மேல் இருந்தபடியோ உண்ணல் கூடாது, மிகுதியாகவும், திறந்தவெளியிலும், நெறிமுறைகளைக் கடந்தும் உண்ணுதலையும் தவிர்க்க வேண்டும் என்றுரைப்பது இன்றைய கால சூழலில் நாகரிகம் என்ற பெயரில் நேரயின்மையைக் காரணம் காட்டி கையேந்தி உணவகங்களில் நின்றபடி உணவை உட்கொண்டுவிட்டு அதன்பின் பல்வேறு நோயினாலும் உடல் அளவிலும் மனதளவிலும் பாதிக்கப்படுகின்றனர் அப்படிப்பட்ட மனிதர்களைச் சாடுவதாய் அமைவதைக் காணமுடிகிறது. மேலும்,

"விருந்தினர் மூத்தோர் பசுசிறை பிள்ளை
இவர்க்கு ஊண் கொடுத்து அல்லால் உண்ணாரே என்றும்
ஒழுக்கம் பிழையாதவர்" (பா.21)

விருந்தினர், முதியவர், பசு, பறவை, பிள்ளை எனப்பட்ட இவர்களுக்கு உணவு கொடுத்த பிறகே நாம் உண்ண வேண்டும் என்ற தகவல் தன்னலமின்றி பொதுநலத்தை முன்னிறுத்துகிறது. பொதுநலமே ஆரோக்கியத்தைத் தேடித் தரவல்லது. சுயநலம் நோயை உண்டாக்கவல்லது அதனால், துன்பமே கிட்டும் எனவே, தனி மனிதன் அதனை வாழ்வில் தவிர்த்திட வேண்டும் என நவில்கிறது.

செய்யத் தகாதன

ஏதோ ஒரு செயலின் மூலமாக ஒருவர் சுயமாகப் பெறும் அனுபவமும் மற்றவர் பெற்ற அனுபவங்களைத் தாம் உணர்தலும் நம் வாழ்வில் பல திருத்தங்களையும், புதிய புதிய நுட்பங்களையும் கற்றுத் தருகிறது அத்தகைய அனுபவங்கள் தேவை என்பதனை உணர்த்தும் பாங்கில்,

"தலையுரைத்த எண்ணெயால் எவ்வுறுப்பும் தீண்டார்
பிறர்உடுத்த மாசுணியும் தீண்டார் செருப்புக்
குறையெனினும் கொள்ளார் இரந்து" (பா.12)

தலையில் தடவிய எண்ணெயை வழித்து உடம்பின் பிற உறுப்புகளில் தடவாமை, பிறர் உடுத்திய அழுக்கடைகளை தொடாமை, பிறர் செருப்பை அணியாமை என அற உரைச்சாற்றுகிறது. அதேபோல, (பா.37) பிறன்மனை நயத்தல், கள் குடித்தல், களவு செய்தல், சூதாடல், கொலை செய்தல் ஆகிய ஐந்தும் மனதாலும் ஒருவன் நினைக்கக் கூடாது ஏனென்றால் இச் செயல்கள் பலரால் இகழப்படுவதோடு நகரத்தின்பால் செலுத்தவல்லன என்கிறார் முள்ளியார். மேலும், அதனை மீறி சிந்திப்பவர்கள் இப்பிறப்பில் வறுமையும் மறுபிறப்பில் நகரத்தையும் பெறுவர் என்றுணர்த்துகிறது(பா. 38). இத்தகைய பண்புகள் சமுதாயத்தின் சாபக்கேடாய் அமைந்து பல்வேறு குடும்பங்களை அவதிக்குள்ளாக்குவதை நடைமுறையில் காண்கின்றோம்.ஆக, இன்றைய அறிவியல் அறிஞர்களும், மருத்துவர்களும் அறிவுறுத்துவதையே அன்றைய தமிழ் இலக்கியம் முன் வைத்துள்ளதை நாம் மறுப்பதற்கு இல்லை.

நன்னடத்தை

மனிதனை மாக்களில் இருந்து வேறுபடுத்துவது கல்வி. அக்கல்வியைக் கற்றுத்தரும் ஆசானிடம் மாணவன் எப்படி நடந்து கொள்கிறானோ அதனை வைத்து அவனுடைய கற்றல் மேம்பாடு அமையும். அது தனிமனித அறத்தில் வேண்டப்படுவதும் ஆகும் என்ற கருத்தில்(பா.74) ஆசிரியரிடம் அடங்கி இருந்து, அவர் நின்ற இடத்தில் மாணவனும் நின்று, ஆசான் செல்க என்ற பின் அவ்விடத்திலிருந்து சென்று, அவர் நடத்தும் பாடங்களை செவி கொடுத்து கேட்டு, அவர் ஏதும் சொல்லாத வேளையில் அவரை தாமும் வினவாதியிருந்தும் கற்றுத் தேற வேண்டும் எனக் கூறுகிறது.

நிறைவுரை

தனிமனிதன் ஆற்ற வேண்டிய அறக் கோட்பாடுகளை வலியுறுத்தி அதன் வழி அவனை நெறிப்படுத்தியுள்ள பாங்கை உணரமுடிகிறது. தனிமனிதனிதர்கள் இந்த சமுதாயத்தில் செய்ய வேண்டிய செயல்களையும், செய்யத்தகாத செயல்களையும் வரிசைப்படுத்தி தனிமனித ஒழுங்கை நிலைநாட்டிட முனைவதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றன.

அறக்கோட்பாடாக மட்டும் நின்றிடாது மனித வாழ்வை செம்மை படுத்தவும் வளப்படுத்தவும் வழிக்காட்டியாய் அமையும் முறைமையை விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. மக்கள் வாழ்வை கருத்தில் கொண்டு, இன்றைய அறிவியலாளர்களும், மருத்துவர்களும், சமூக நல வாழ்வு திட்டங்களும் வலியுறுத்தும் கருத்துகள் யாவற்றையும் ஆசாரக் கோவை எடுத்தியம்மியுள்ளத் தன்மையைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இத்தகைய அறங்களால் தனி மனிதன் தன்னளவில் பண்பட்டு, சமூக சீர்கேடுகளிலுருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு, பண்பட்டவனாய் வாழ்ந்து, சமுதாய நலன் பேணவும் முடியும் என்பதனை உணர்த்தியுள்ளன.

துணைநூற்பட்டியல்

- அருணாசலம், மு., தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, அருண் பதிப்பகம், 2012.
இராமசுப்பிரமணியம் வ.த.,பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, .தொகுதி-2, செல்லப்பா பதிப்பகம், 2009.
சிவப்பிரகாசம், கு., புறநானூற்றில் வாழ்வியல் விழுமியங்கள், திருக்குறள் பதிப்பகம், 2007.
புலியூர்க் கேசிகன், (ப.ஆ), திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, பூம்புகார் பதிப்பகம், 2010.
ராஜமாணிக்கம் பிள்ளை, மா., (உ.ஆ.), பதினெண் கீழ்க்கணக்கு- மூலமும் உரையும், திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், 1982.